

[Ministeren for offentlige Arbejder.] træffe, ogsaa vil komme Bornholm til gode, saa at der ikke maa blive alt for store Vanskeligheder i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var endelig i Gaar inde paa Spørgsmaalet, om man ikke kunde foretage en Fordeling af, hvilke Godssorter der først skulde sendes over, naar Overfarten en Gang kommer i Stand igen. Der gælder herom ret bestemte Regler, nemlig at først og fremmest skal der sørges for Rejsegods, saa skal der sørges for Ekspressgods, derefter for Frimærkepakker, saa for Ilstyk gods og herunder let fordærvelige Varer paa hvidt Fragtbrev, derefter for Fragtstyk gods, og saa gaar man videre til at tage det Vognladningsgods, som forsendes som Ilgods, og til sidst gaar man til at sende Vognladningsgods paa hvidt Fragtbrev, medens man skyder det andet ud. Levende Dyr sørger man selvfølgelig for saa vidt muligt at faa med, men det kan jo ske, at der mellem de Vognladninger, der bliver staaende, eller de Varer, der skal transporteres, kan være enkelte Arter, som burde komme hurtigere frem. Jeg kunde der navnlig tænke mig Medicinalvarer og enkelte andre Varer, som Befolkningen trænger til. I saa Tilfælde bliver der imidlertid givet Dispensationer, naar det viser sig, at der er grundet Anledning dertil, men selvfølgelig maa saadanne Dispensationer gives med stor Forsigtighed.

Alt i alt vil jeg dog hævde, at Statsbanerne har staaet bedre rustet i Aar end i nogen tidligere Isvinter, hvad jeg ogsaa har udtalt. De staaer med det største Antal isbrydende Skibe, de har haft, idet de har faaet „Korsør“ mere, end de havde i 1923—24 og i 1922, Statens Isbrydervæsen staaer nu udrustet baade med „Isbjørn“ og „Lillebjørn“, og endelig har vi ogsaa skaffet til Veje en Isbryder fra Udlandet og ligger i Forhandling om endnu en Isbryder.

Hvor sort det end ser ud, vil jeg derfor dog tro, at i Løbet af nogen Tid vil Forholdene blive bedre, end de har været hidtil, uanset at Vinteren strenges, men naturligvis er det uhyre vanskelige Forhold at disponere under. Jeg skal blot nævne et saadant Forhold som i Dag, hvor „Isbjørn“ var klar til at gaa ned i Store Bælt, men da den passerede Sejro, viste det sig, at nogle af Det Forenede Dampskibsselskabs Skibe sad fast i Isen og ikke kunde komme fri ved Sletterhage. Saa blev der givet „Isbjørn“ Ordre til at hjælpe dem fri, men det forsinker selvfølgelig Isbryderen i at komme frem. Saaledes kan der jo ske et og andet, som kan forsinke yderligere, men jeg haaber,

den skal kunne komme frem og alligevel komme op og varetage de Interesser, der skulde varetages oppe omkring Havnene, for saa vidt der overhovedet er Mulighed for at komme fra Kattegat dertil, og bringe Hjælp i den nærmeste Fremtid.

Der er fra det ærede Medlem Hr. Korsgaards Side anstillet Sammenligninger med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt „Korsør“ var bedre stillet i Is end „Danmark“. Jeg tror paa Forhaand, at „Korsør“ er bedst stillet i denne Henseende, idet „Korsør“ har 4 400 indicerede HK., hvorimod „Danmark“ ikke har mere end 3 600 indicerede HK. Naar „Danmark“ har klaret sig bedre, er det, fordi Isforholdene har været bedre paa dens Rute end i Store Bælt, men et andet Aar kan Forholdet jo skifte om, og derfor mener jeg, at naar man vil anskaffe Isbrydermateriel, maa man tage saadanne Hensyn, at det under alle Forhold kunde bruges de Steder, hvor det er af vital Interesse for Landet, at Overfarten oprettholdes.

At det er en uhyre svær Vinter, fremgaar af, at Trelleborg-Sassnitz Ruten nu er lukket. Der er kommet en Meddelelse gennem Bladene over Malmø om, at der er truffet Aftale om, at Trelleborg-Sassnitz Overfarten skal indstilles indtil videre, saaledes at Sveriges største Udlandsrute for Tiden ligger stille. Det er jo beklageligt for Svenskerne, at saadant er sket. Vi kan kun være glade ved, at Isforholdene for vort Vedkommende er lettere ved vor Overfart til Tyskland, end de er for Sveriges Vedkommende, men hvorledes de vil blive ved anden Lejlighed, ved ingen af os noget om. Jeg vil kun hævde, som jeg begyndte med at sige, at skal der anskaffes mere Isbrydningsmateriel, maa det være saadant, at det kan faa den størst mulige Udnyttelse.

Formanden: Jeg vil henstille, at Forhandlingerne om denne Sag snart afsluttes. Jeg gør opmærksom paa, at i hvert Fald de to efterfølgende Sager skal behandles i dette Møde.

Forespørgeren (Holger Larsen): Jeg kan vel ikke følge det ærede Medlem Hr. Tange, som væsentlig syntes at andre sig over, at Rigsdagen i det hele taget beskæftigede sig med Ting, der interesserer Befolkningen, men jeg kan derimod følge den højtærede Formands Henstilling om at fatte sig i stor Korthed. Jeg kan saa meget bedre gøre det, som den højtærede Trafikministers Indlæg i Dag laa paa Linie med hans Indlæg i Gaar, velvilligt indrømmende, at der